

การแปรของเสียง (ฎ) ในภาษาถิ่นสงขลา เขตชุมชนเมือง
ตามปัจจัยทางสังคม

นางสาว ปาลีรัฐ ทรัพย์ปรุง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต

ภาควิชาภาษาศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2537

ISBN 974-583-885-3

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

I 164 25116

SOCIAL VARIATION OF (ฦ) IN THE URBAN SONGKHLA DIALECT

Miss Paleerat Sapproong

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts

Department of Linguistics

Graduate School

Chulalongkorn University

1994

ISBN 974-583-885-3

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การแปรของเสียง (ฑ) ในภาษาถิ่นสงขลา เขตชุมชนเมือง
ตามปัจจัยทางสังคม

โดย

นางสาวปาลีรัฐ ทรัพย์ปรุง

ภาควิชา

ภาษาศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร. อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับ
นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร. ถาวร วัชรากัย)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ม.ร.ว. กัลยา ดิงศภัทีย์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร. อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์)

..... กรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร. วิจินตน์ ภาณุพงศ์)

พิมพ์ต้นฉบับบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ภายในกรอบสี่เหลี่ยมนี้เพียงแผ่นเดียว

ปาสีรัฐ ททรัพย์ปรุง : การแปรของเสียง (หฺ) ในภาษาถิ่นล่างชลา เขตชุมชนเมือง ตามปัจจัยทางสังคม (SOCIAL VARIATION OF (หฺ) IN THE URBAN SONGKHLA DIALECT)
อ.ที่ปรึกษา : รศ.ดร.อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 185 หน้า. ISBN 974-583-885-3

จากการศึกษาเรื่องระบบเสียงภาษาถิ่นล่างชลาเท่าที่ผ่านมา ไม่เคยปรากฏว่า /ŋ/ เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะต้นในภาษาถิ่นดังกล่าวเลย พบแต่ /หฺ/ ซึ่งเป็นเสียงปฏิกากับ /ŋ/ ในภาษาไทยมาตรฐาน แต่ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้พูดภาษาล่างชลาแต่กำเนิดกลับสังเกตว่า มีการนำเสียง /ŋ/ มาใช้แปรกับเสียง /หฺ/ ในชุมชนเมือง โดยเฉพาะในกลุ่มผู้พูดอายุน้อย การศึกษาสูง นอกจากนี้เสียง /หฺ/ ยังกลายเป็นเสียงที่ถูกประหม่าเป็นอย่างมากในกลุ่มคนที่มีการศึกษาสูง ผู้วิจัยจึงมุ่งที่จะศึกษาว่าการแปรของเสียง (หฺ) ในเขตชุมชนเมืองจังหวัดล่างชลา มีความสัมพันธ์กับปัจจัยทางสังคมใดบ้าง อันได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา แวดวงภาษา และทัศนคติต่อภาษาถิ่น

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากผู้พูดภาษาล่างชลา 100 คน ซึ่งอาศัยอยู่บนถนน 5 สาย ในเขตเทศบาลเมืองล่างชลา ผลการวิเคราะห์ พบว่าเสียง (หฺ) มีรูปแปร 3 รูป คือ [หฺ] [h] และ [ŋ] รูปแปรที่พบใช้มากที่สุด คือ [ŋ] ในการวิเคราะห์แบบไม่ควบคุมตัวแปร ก็พบว่า การแปรของเสียง (หฺ) มีความสัมพันธ์กับตัวแปรทางสังคมทั้งห้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ส่วนการวิเคราะห์แบบควบคุมตัวแปร ก็พบว่า การแปรของเสียง (หฺ) มีความสัมพันธ์กับตัวแปรทางสังคมทั้งห้าเช่นกัน โดยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการแปรของเสียง (หฺ) มากที่สุดคือ อายุ ซึ่งพบว่าการแสดงผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในการออกเสียง (หฺ) ตามอายุในเกือบทุกกลุ่มเปรียบเทียบ รองลงมาคือ การศึกษา ที่ทัศนคติต่อภาษาถิ่น แวดวงภาษาและเพศ

สิ่งที่น่าสนใจในงานวิจัยนี้คือ ความสัมพันธ์แบบซับซ้อนต่าง ๆ ทางสังคม โดยเฉพาะแวดวงภาษากับทัศนคติต่อภาษาถิ่น ซึ่งพบว่ากลุ่มการศึกษาสูง อายุน้อย เฉพาะผู้ที่มีแวดวงภาษามาตรฐาน จะมีทัศนคติทางลบต่อภาษาถิ่น และกลุ่มดังกล่าวก็ใช้เฉพาะรูปแปรที่มีศักดิ์ศรีจากภาษามาตรฐาน และไม่ใช้รูปแปรอื่นเลย นอกจากนี้ ยังพบว่าทัศนคติต่อภาษาถิ่นมีอิทธิพลอย่างมากต่อการแปรของเสียง (หฺ) เฉพาะในกลุ่มการศึกษาสูงเท่านั้น โดยผู้ที่มีทัศนคติทางลบต่อภาษาถิ่น จะใช้รูปแปร [ŋ] มากในทุกกลุ่มเปรียบเทียบ ส่วนกลุ่มการศึกษาปานกลางและต่ำ ทั้งผู้ที่มีทัศนคติทางลบและบวกต่อภาษาถิ่น ก็ยังคงใช้รูปแปรท้องถิ่นมากใกล้เคียงกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการใช้ภาษาถิ่นกับทัศนคติต่อภาษาถิ่น ไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกันเสมอไป

จากผลการวิจัยอาจกล่าวได้ว่า กลุ่มที่เป็นกลไกสำคัญที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของเสียง (หฺ) ที่กำลังดำเนินอยู่ ณ เขตชุมชนเมือง จังหวัดล่างชลา นี้ คือ กลุ่มการศึกษาสูง อายุน้อย แวดวงภาษามาตรฐาน และมีทัศนคติทางลบต่อภาษาถิ่น ทั้งชายและหญิง

ภาควิชา ภาษาคำสาร
สาขาวิชา ภาษาคำสาร
ปีการศึกษา 2536

ลายมือชื่อนิติต
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

* C210947 : MAJOR LINGUISTICS

KEY WORD: SOCIOLINGUISTICS / SONGKHLA DIALECT / PHONOLOGICAL VARIATION

PALEERAT SAPROONG : SOCIAL VARIATION OF (ก) IN THE URBAN SONGKHLA DIALECT. THESIS ADVISOR : ASSO. PROF. AMARA PRASTHRATHSINT, Ph.D. 185 pp. ISBN 974-583-885-3

Previous studies of Songkhla dialect show that /k/ does not exist as an initial consonant phoneme, Speakers of this dialect do not use /ŋ/ but /k/ which corresponds to /ŋ/ in Standard Thai. However, the researcher, a native speaker of Songkhla, has observed that [ŋ] exists as a variant of (ก) in the speech of urban educated young speakers, and that [ŋ] has become stigmatized in the urban community,

The purpose of this study is to analyse how (ก) in the speech of urban Songkhla people vary according to these social factors : the speaker's sex, age, education, domain of language use and attitudes towards the dialect.

The data were collected from 100 Songkhla speakers living on five main roads in Songkhla municipal areas. The analysis shows that (ก) has three variants : [ก], [h] and [ŋ]. The dominant one is [ŋ]. Without controlling for the other social variable, it is found that (ก) varies according to each of the five social factors with the statistic significance at 0.01 level.

When controlling for other variables, the result shows that (ก) also varies according to each of the five social factors, The most significant factor is the speaker's age. The less significant factors, ordered from most important to least are education, attitudes towards the dialect, domain of language use and sex.

An interesting finding in the study is the complex relationship among the social variables especially the domain of language use and attitudes towards the Songkhla dialect. It is found that the educated young speaker who use Standard Thai in daily life always have negative attitudes towards the Songkhla dialect. In addition, among the uneducated group, the use of the native variant [ŋ] does not correspond to their attitudes towards the dialect. They always use the local variant [ก] inspite of their negative attitudes towards it.

We can say that the social group that plays the leading part in mobilizing change in progress of (ก) in urban Songkhla dialect are the educated young people who use Standard Thai in daily life and have negative attitudes towards the dialect.

ภาควิชา..... ภาษาคำสั่ง
สาขาวิชา..... ภาษาคำสั่ง
ปีการศึกษา..... 2536

ลายมือชื่อนิสิต.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ได้สำเร็จลุล่วงไปด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งของรองศาสตราจารย์ ดร. อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้กรุณาให้คำแนะนำ ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะ และสละเวลาตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่ง ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยจึงกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณศาสตราจารย์ ดร. วิจินตน์ ภาณุพงศ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ม.ร.ว. กัลยา ดิงศม์ทิพย์ ที่ได้ให้คำแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ทำให้วิทยานิพนธ์สมบูรณ์ยิ่งขึ้น กราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาภาษาศาสตร์ทุกท่านที่คอยถามถึงความก้าวหน้าของงานวิจัย นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา - มารดา ที่ให้การสนับสนุน ส่งเสริม และเป็นกำลังใจในการเขียนวิทยานิพนธ์ตลอดมา

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณ คุณจรรยา นวลจันทร์แสง ที่ช่วยพิมพ์และจัดรูปเล่มวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ รวมทั้งเพื่อนร่วมรุ่นทุกท่านที่เป็นกำลังใจ.

ปาลีรัฐ ทรัพย์ปรุง

9 พฤษภาคม 2537

ศูนย์วิจัยและพัฒนา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ซ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	2
1.3 สมมุติฐาน	2
1.4 ขอบเขตการวิจัย	2
1.5 ตัวแปรที่ศึกษา	3
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
1.7 ทบทวนวรรณกรรม	5
1.8 ข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดสงขลา	12
1.9 ข้อมูลเกี่ยวกับภาษาสงขลา	18
บทที่ 2 การดำเนินการวิจัย	28
2.1 กำหนดประชากรเป้าหมายและการสุ่มตัวอย่าง	28
2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล	29
2.3 การเตรียมตัวก่อนออกเก็บข้อมูลภาคสนาม	32
2.4 การเก็บข้อมูล	32
2.5 ปัญหาที่พบในการเก็บข้อมูล	33
2.6 การจัดระเบียบและวิเคราะห์ข้อมูล	34
บทที่ 3 รูปแปรและความถี่ในการใช้รูปแปรของเสียง (ฦ)	36
3.1 รูปแปรของเสียง (ฦ)	36
3.2 ความถี่ในการปรากฏของรูปแปรของเสียง (ฦ)	37
3.3 รูปแปรของเสียง (ฦ) ในภาษาถิ่นสงขลา ตามเพศของผู้พูด	38
3.4 รูปแปรของเสียง (ฦ) ในภาษาถิ่นสงขลา ตามอายุของผู้พูด	39

3.5	รูปแปรของเสียง (ษ) ในภาษาถิ่นสงขลา ตามการศึกษาของผู้พูด	41
3.6	รูปแปรของเสียง (ษ) ในภาษาถิ่นสงขลา ตามแวดวงภาษาของผู้พูด	42
3.7	รูปแปรของเสียง (ษ) ในภาษาถิ่นสงขลา ตามทัศนคติต่อภาษาถิ่นของผู้พูด	44
บทที่ 4	การแปรของเสียง (ษ) ในภาษาถิ่นสงขลาตามเพศของผู้พูด	
	เมื่อควบคุมตัวแปรอื่น	
4.1	กลุ่มที่แสดงผลตามสมมุติฐาน	51
4.2	กลุ่มที่แสดงผลแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ	59
4.3	กลุ่มที่ไม่พบข้อมูลเมื่อนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบ	64
4.4	สรุปการแปรของเสียง (ษ) ตามเพศของผู้พูด	66
บทที่ 5	การแปรของเสียง (ษ) ในภาษาถิ่นสงขลาตามอายุของผู้พูด	
	เมื่อควบคุมตัวแปรอื่น	
5.1	กลุ่มที่แสดงผลตามสมมุติฐาน	69
5.2	กลุ่มที่แสดงผลแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ	83
5.3	กลุ่มที่แสดงผลไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน	83
5.4	กลุ่มที่ไม่พบข้อมูลเมื่อนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบ	84
5.5	สรุปการแปรของเสียง (ษ) ตามอายุของผู้พูด	85
บทที่ 6	การแปรของเสียง (ษ) ในภาษาถิ่นสงขลาตามการศึกษาของผู้พูด	
	เมื่อควบคุมตัวแปรอื่น	
6.1	กลุ่มที่แสดงผลตามสมมุติฐาน	89
6.2	กลุ่มที่แสดงผลแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ	102
6.3	กลุ่มที่ไม่พบข้อมูลเมื่อนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบ	102
6.4	สรุปการแปรของเสียง (ษ) ตามการศึกษาของผู้พูด	103
บทที่ 7	การแปรของเสียง (ษ) ในภาษาถิ่นสงขลาตามแวดวงภาษาของผู้พูด	
	เมื่อควบคุมตัวแปรอื่น	
7.1	กลุ่มที่แสดงผลตามสมมุติฐาน	107
7.2	กลุ่มที่แสดงผลแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ	116
7.3	กลุ่มที่ไม่พบข้อมูลเมื่อนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบ	118
7.4	สรุปการแปรของเสียง (ษ) ตามแวดวงภาษาของผู้พูด	120

บทที่ 8	การแปรของเสียง (ฏ) ในภาษาถิ่นสงขลาตามทัศนคติต่อภาษาถิ่นของผู้พูด เมื่อควบคุมตัวแปรอื่น	
8.1	กลุ่มที่แสดงผลตามสมมุติฐาน	126
8.2	กลุ่มที่แสดงผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ	140
8.3	กลุ่มที่ไม่พบข้อมูลเมื่อนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบ	143
8.4	สรุปการแปรของเสียง (ฏ) ตามทัศนคติต่อภาษาถิ่นของผู้พูด	145
บทที่ 9	สรุปและอภิปรายผล	150
9.1	สรุปผลเกี่ยวกับการแปรของเสียง (ฏ)	150
9.2	อภิปรายผลเกี่ยวกับการแปรของเสียง (ฏ)	155
9.3	ข้อเสนอแนะ	158
บรรณานุกรม	161
ภาคผนวก ก	163
ภาคผนวก ข	165
ภาคผนวก ค	166
ประวัติผู้เขียน	185

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 1	หน่วยเสียงพยัญชนะในภาษาสงขลา	20
ตารางที่ 2	หน่วยเสียงสระในภาษาสงขลา	25
ตารางที่ 3	ความถี่ในการปรากฏของรูปแปรของเสียง (ฐ) ในจำนวนผู้พูดทั้งหมด	37
ตารางที่ 4	จำแนกกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรเพศ	38
ตารางที่ 5	ความแตกต่างในการใช้รูปแปรของเสียง (ฐ) ตามตัวแปรเพศ	38
ตารางที่ 6	จำแนกกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรอายุ	39
ตารางที่ 7	ความแตกต่างในการใช้รูปแปรของเสียง (ฐ) ตามตัวแปรอายุ	40
ตารางที่ 8	จำแนกกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรการศึกษา	41
ตารางที่ 9	ความแตกต่างในการใช้รูปแปรของเสียง (ฐ) ตามตัวแปรการศึกษา	41
ตารางที่ 10	จำแนกกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรแวดวงภาษา	43
ตารางที่ 11	ความแตกต่างในการใช้รูปแปรของเสียง (ฐ) ตามตัวแปรแวดวงภาษา	43
ตารางที่ 12	จำแนกกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรทัศนคติต่อภาษาถิ่น	44
ตารางที่ 13	ความแตกต่างในการใช้รูปแปรของเสียง (ฐ) ตามตัวแปรทัศนคติต่อภาษาถิ่น	45
ตารางที่ 14	ความแตกต่างในการใช้รูปแปรของเสียง (ฐ) จำแนกตามเพศของผู้พูด กลุ่มการศึกษาสูง แวดวงภาษาถิ่น ทุกระดับอายุ	56
ตารางที่ 15	ความแตกต่างในการใช้รูปแปรของเสียง (ฐ) จำแนกตามเพศของผู้พูด กลุ่มการศึกษาสูง แวดวงภาษามาตรฐาน ทุกระดับอายุ	56
ตารางที่ 16	ความแตกต่างในการใช้รูปแปรของเสียง (ฐ) จำแนกตามเพศของผู้พูด กลุ่มการศึกษานกลาง แวดวงภาษาถิ่น ทัศนคติทางบวกต่อภาษาถิ่น	57
ตารางที่ 17	ความแตกต่างในการใช้รูปแปรของเสียง (ฐ) จำแนกตามเพศของผู้พูด กลุ่มการศึกษาสูง แวดวงภาษาถิ่น ทัศนคติทางลบต่อภาษาถิ่น	57
ตารางที่ 18	ความแตกต่างในการใช้รูปแปรของเสียง (ฐ) จำแนกตามเพศของผู้พูด กลุ่มการศึกษาค่ำ แวดวงภาษาถิ่น ทัศนคติทางบวกต่อภาษาถิ่น	58
ตารางที่ 19	ความแตกต่างในการใช้รูปแปรของเสียง (ฐ) จำแนกตามเพศของผู้พูด กลุ่มการศึกษาค่ำ แวดวงภาษาถิ่น ทัศนคติทางลบต่อภาษาถิ่น	58
ตารางที่ 20	ความแตกต่างในการใช้รูปแปรของเสียง (ฐ) จำแนกตามระดับอายุของผู้พูด เพศชาย การศึกษาสูง แวดวงภาษาถิ่น	79
ตารางที่ 21	ความแตกต่างในการใช้รูปแปรของเสียง (ฐ) จำแนกตามระดับอายุของผู้พูด เพศหญิง การศึกษาสูง แวดวงภาษาถิ่น	79

ตารางที่ 51	ความแตกต่างในการใช้รูปแปรของเสียง (ฐ) จำแนกตามทัศนคติต่อภาษาถิ่น ของผู้พูดกลุ่มอายุ 11-20 ปี การศึกษาต่ำ	138
ตารางที่ 52	ความแตกต่างในการใช้รูปแปรของเสียง (ฐ) จำแนกตามทัศนคติต่อภาษาถิ่น ของผู้พูดกลุ่มอายุ 21-30 ปี การศึกษาต่ำ	138
ตารางที่ 53	ความแตกต่างในการใช้รูปแปรของเสียง (ฐ) จำแนกตามทัศนคติต่อภาษาถิ่น ของผู้พูดกลุ่มอายุ 31-40 ปี การศึกษาต่ำ	139
ตารางที่ 54	ความแตกต่างในการใช้รูปแปรของเสียง (ฐ) จำแนกตามทัศนคติต่อภาษาถิ่น ของผู้พูดกลุ่มอายุ 41 ปีขึ้นไป การศึกษาต่ำ	139
ตารางที่ 55	กลุ่มย่อยเปรียบเทียบตามเพศของผู้พูด เมื่อควบคุมตัวแปรอื่นให้เท่ากัน	168
ตารางที่ 56	กลุ่มย่อยเปรียบเทียบตามอายุของผู้พูด เมื่อควบคุมตัวแปรอื่นให้เท่ากัน	172
ตารางที่ 57	กลุ่มย่อยเปรียบเทียบตามการศึกษาของผู้พูด เมื่อควบคุมตัวแปรอื่นให้เท่ากัน	174
ตารางที่ 58	กลุ่มย่อยเปรียบเทียบตามแคว้นภาษาของผู้พูด เมื่อควบคุมตัวแปรอื่นให้เท่ากัน	176
ตารางที่ 59	กลุ่มย่อยเปรียบเทียบตามทัศนคติต่อภาษาถิ่นของผู้พูด เมื่อควบคุมตัวแปรอื่นให้เท่ากัน	180

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1	แผนที่จังหวัดสงขลา 17
ภาพที่ 2	ความสัมพันธ์ของภาษาสงขลากับภาษาถิ่นใต้อื่นๆ 18
ภาพที่ 3	การแบ่งเขตภาษาไทยถิ่นใต้ด้วยเกณฑ์ทางวรรณยุกต์ 19
ภาพที่ 4	ร้อยละของการปรากฏของรูปแปรของเสียง (्ह) ในจำนวนผู้พูดทั้งหมด 37
ภาพที่ 5	ร้อยละของการปรากฏของรูปแปรของเสียง (्ह) ตามเพศของผู้พูด 39
ภาพที่ 6	ร้อยละของการปรากฏของรูปแปรของเสียง (्ह) ตามอายุของผู้พูด 40
ภาพที่ 7	ร้อยละของการปรากฏของรูปแปรของเสียง (्ह) ตามการศึกษาของผู้พูด 42
ภาพที่ 8	ร้อยละของการปรากฏของรูปแปรของเสียง (्ह) ตามแควดวงภาษาของผู้พูด 44
ภาพที่ 9	ร้อยละของการปรากฏของรูปแปรของเสียง (्ह) ตามทัศนคติต่อภาษาถิ่น 45
ภาพที่ 10	อัตราการปรากฏของรูปแปรของเสียง (्ह) เปรียบเทียบตามเพศของผู้พูด กลุ่มอายุ 31-40 ปี การศึกษาสูง แควดวงภาษามาตรฐาน ทัศนคติทางบวก ต่อภาษาถิ่น 53
ภาพที่ 11	อัตราการปรากฏของรูปแปรของเสียง (्ह) เปรียบเทียบตามเพศของผู้พูด กลุ่มอายุ 41 ปีขึ้นไป การศึกษาสูง แควดวงภาษาถิ่น ทัศนคติทางบวก ต่อภาษาถิ่น 53
ภาพที่ 12	อัตราการปรากฏของรูปแปรของเสียง (्ह) เปรียบเทียบตามเพศของผู้พูด กลุ่มอายุ 31-40 ปี การศึกษาปานกลาง แควดวงภาษาถิ่น ทัศนคติทางบวก ต่อภาษาถิ่น 54
ภาพที่ 13	อัตราการปรากฏของรูปแปรของเสียง (्ह) เปรียบเทียบตามเพศของผู้พูด กลุ่มอายุ 41 ปีขึ้นไป การศึกษาปานกลาง แควดวงภาษาถิ่น ทัศนคติทางบวก ต่อภาษาถิ่น 54
ภาพที่ 14	อัตราการปรากฏของรูปแปรของเสียง (्ह) เปรียบเทียบตามเพศของผู้พูด กลุ่มอายุ 31-40 ปี การศึกษาดำ แควดวงภาษาถิ่น ทัศนคติทางบวก ต่อภาษาถิ่น 55
ภาพที่ 15	อัตราการปรากฏของรูปแปรของเสียง (्ह) เปรียบเทียบตามระดับอายุของผู้พูด เพศชาย การศึกษาสูง แควดวงภาษาถิ่น ทัศนคติทางบวกต่อภาษาถิ่น 74
ภาพที่ 16	อัตราการปรากฏของรูปแปรของเสียง (्ह) เปรียบเทียบตามระดับอายุของผู้พูด เพศหญิง การศึกษาสูง แควดวงภาษาถิ่น ทัศนคติทางบวกต่อภาษาถิ่น 74
ภาพที่ 17	อัตราการปรากฏของรูปแปรของเสียง (्ह) เปรียบเทียบตามระดับอายุของผู้พูด เพศชาย การศึกษาปานกลาง แควดวงภาษาถิ่น ทัศนคติทางบวกต่อภาษาถิ่น 75

